

Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA
Centrala Spółki

Warszawa, 22 grudnia 2010

Oświadczenie Zarządu PGNiG SA w sprawie nałożenia kary przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

Raport bieżący nr 90/2010

Zarząd Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa SA z siedzibą w Warszawie ("Spółka", "PGNiG") informuje, że Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ("Prezes URE") decyzją z dnia 16 grudnia 2010 roku (data otrzymania decyzji przez Spółkę 21 grudnia 2010 roku) nałożył na Spółkę karę pieniężną w wysokości 2.000.000 zł (słownie: dwa miliony złotych). Kara pieniężna została nałożona przez Prezesa URE na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 w związku z art. 56 ust. 2 pkt 1, ust. 3 i ust 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne ("Prawo energetyczne") i odpowiada wysokości 4,85% przychodu z działalności koncesjonowanej w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą osiągniętego w 2009 roku wykazanego przez PGNiG.

Kara pieniężna została nałożona za naruszenie przez Spółkę warunków udzielonej jej koncesji na obrót gazem z zagranicą. Naruszenie polegało na nieprzestrzeganiu w latach 2007 i 2008 określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 października 2000 roku w sprawie minimalnego poziomu dywersyfikacji dostaw gazu z zagranicy ("Rozporządzenie") wyrażającym się w przekroczeniu w powyższych latach maksymalnego udziału gazu importowanego z jednego kraju pochodzenia, w stosunku do całkowitej wielkości gazu importowanego w każdym z tych lat.

W decyzji Prezes URE stwierdził, że Spółka w 2007 roku przekroczyła udział gazu ziemnego importowanego z Rosji w stosunku do całkowitej wielkości gazu importowanego o 1,14 pkt procentowego, natomiast w 2008 roku o 2,76 pkt procentowego. Należy zauważyć, że Prezes URE przy określaniu wielkości udziału gazu importowanego z jednego kraju pochodzenia, nie uwzględnił dostaw gazu do Polski z kierunków: zachodniego (Niemcy) oraz południowego (Czechy), traktując te dostawy jako nabycie wewnątrzspółnotowe, nie objęte pojęciem importu, uzasadniając taką interpretację przepisami ustawy o podatku akcyzowym i zawartymi w niej definicjami. Uwzględnienie tych dostaw w imporcie gazu ziemnego do Polski, skutkowałoby spełnieniem przez Spółkę wymagań

określonych Rozporządzeniem. Przyjęta przez Prezesa URE interpretacja przepisów w tym zakresie, nie uwzględnia faktu, że zmiany w otoczeniu faktycznym (przyjęcie Polski do Wspólnoty Europejskiej), nie znalazły odzwierciedlenia w przepisach Rozporządzenia, które zostało wydane w okresie obowiązywania ustawy z dnia 2 grudnia 1993 roku o oznaczeniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy. Powyższa ustawa nie definiowała oddzielnie pojęć importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w ww. decyzji należy zwrócić uwagę, iż Rozporządzenie określające minimalny poziom dywersyfikacji dostaw gazu z zagranicy zostało wydane w 2000 roku i od tamtego czasu nie było nowelizowane. Określone w Rozporządzeniu dla poszczególnych lat maksymalne udziały gazu importowanego z jednego kraju pochodzenia, w stosunku do całkowitej wielkości gazu importowanego w danym roku były kalkulowane przy założeniu uruchomienia dostaw gazu z kierunku skandynawskiego przede wszystkim z Norwegii, co zostało podkreślone także w informacji opublikowanej przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów informującej o przyjęciu i rekomendowaniu Radzie Ministrów przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów projektu ww. Rozporządzenia. Ostatecznie Polska zrezygnowała z uruchomienia dostaw z Norwegii, co jednak nie znalazło odzwierciedlenia w treści Rozporządzenia, poprzez odpowiednią korektę maksymalnych udziałów gazu importowanego z jednego kraju pochodzenia.

Należy zauważyć, że podstawowym celem działalności Spółki jest zapewnienie ciągłych i nieprzerwanych dostaw gazu ziemnego do odbiorców w kraju. PGNiG, zobowiązany jest do zapewnienia wysokiej jakości świadczonych usług i niezawodności zaopatrzenia w paliwa gazowe swoich odbiorców, co wynika z innej Koncesji na obrót paliwami gazowymi, wydanej Spółce również przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Spółka pragnie przypomnieć, że od 2005 roku, czyli od momentu utworzenia Operatora Systemu Przesyłowego, PGNiG nie jest odpowiedzialna za rozbudowę infrastruktury, która decyduje o realnej możliwości zapewniającej wystarczający poziom dywersyfikacji, na jaki powołuje się w swojej decyzji Prezes URE. Spółka powinna ponosić odpowiedzialność dopiero w przypadku, gdy mimo iż ma zapewnione realne warunki do dywersyfikacji dostaw nie realizuje ich z przyczyn wyłącznie przez nią zawinionych.

Spółka nie zgadzając się z zasadnością wydanej przez Prezesa URE decyzji, planuje wniesienie odwołania do Sądu. Termin wniesienia odwołania upływa z

dniem 4 stycznia 2011 roku. W niniejszej sprawie decyzji nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności wobec powyższego zgodnie z art. 130 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego ("k.p.a."), przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu. Natomiast przepis § 2 stanowi, że wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

Podstawa prawna:

Art. 56 ust. 1 pkt 1 Ustawy o ofercie - informacje poufne